

„Nuo šaknų pradėkim, nuo šaknų šakniausių“

Antraštės žodžiai, ištarti paties rašytojo paskutinėje jo knygoje „Baltas liūdesio balandis“, tiesiog nusako viską kas yra ir turi būti žmogaus gyvenime: jo buvimas nuo pirmos iki paskutinės minutės šioje žemėje.

Gimnazijoje buvo gražus renginys iškilaus rašytojo Romualdo Granausko pirmosioms mirimo metinėms paminėti. Tai buvo tik vienas epizodas iš tos dienos renginių skirtų rašytojo atminimui. Visam renginių ciklui, kurie vyko tą dieną, taip pat ir vyksiantiems vakariniams skaitymams lapkričio mėnesį, pagrindinis organizatorius Skuodo rajone, Skuodo R. Granausko viešosios bibliotekos direktorius Jonas Grušas. Visos detalės buvo kruopščiai dėliojamos ir spalio 23 d. į gimnazijos aktų salę rinkosi rašytojo artimieji, svečiai, gimnazijos bendruomenė. Iškilmingą renginio pradžią pradėjo abiturientė Reda Vaškytė, atlikdama Gyčio Paškevičiaus daina „Mano kraštas“. Dainos mintį pratęsė lietuvių kalbos mokytojos Elenos Petrauskienės literatūrinė kompozicija „Pasivaikščiėjimai po nebeesančią gimtinę“, kurią atliko raiškiojo skaitymo būrelis aštuntokai. Gimnazijos direktorė Audronė Šverienė pasidžiaugė, kad būta tokio išskilaus žmogaus, kurio atminimas liko daugelio širdyse. Toliau vedančiosios vaidmuo atiteko Lietuvių kalbos instituto vyriausiajai mokslo darbuotojai, šio instituto Baltų kalbų ir vardyno tyrimų centro vadovei, Lietuvių kalbos mokslo tarybos pirmininkei Grasildai Blažienei. Anot vedančiosios žmogus išėjo, liko jo atminimas, jo kalba ir knygos, kuriose surašyta tai kas išgyventa, pragyventa, kas supo, kas liks mūsų atminčiai kartų kartoms. Daug gražių žodžių LR ministro pirmininko A. Butkevičiaus vardu, išsakė jo patarėjas sveikatos klausimais A. Vinkus. Mintimis ir padėkos žodžiais LR švietimo ir mokslo ministrės Audronės Pitrienienės vardu, pasidalijo R. Kilijonienė ir I. Macevičiūtė Kretingiškė lietuvių kalbos mokytoja D. Dunauskaitė žaismingai papasakojo apie rašytoją, kaip apie jos matematikos mokytoją, apie tai kaip jie bendravo toliau jau būdami bendraminčiai. Tėvas Julius, literatūros kritikas Valentinas Sventickas, klasės draugė Adelė Luotienė, R. Granausko dukros vaizdžiai savo pasisakymuose apibūdino rašytojo buvimą tarp skaitytojų tada ir dabar. Tai būta žmogaus, kuriam vargu ar atsiras prilygstančių jo sugebėjimui perteikti žodžio autentiškumą ir mintį. Tai labai aiškiai įrodė aktorius V. Rumšo paskaityta ištrauka iš „Šventųjų gyvenimo“. Akademikė G. Blažienė gimnazijai padovanojo rašytojo knygų, kurių tarpe ir paskutinė „Baltas liūdesio balandis“.

Po renginio salėje, iškilmingai atidengta memorialinė lenta ant gimnazijos sienos, kuri ateinančiam primins, kad čia mokėsi ir dirbo rašytojas Romualdas Granauskas. Skverelyje, prieš gimnaziją, atidengtas paminklinis akmuo rašytojui, o buvusi Pievų gatvė Mosėdžio miestelyje, nuo šiol turės R. Granausko gatvės vardą.

Bibliotekos vedėja Daiva Stonkuvienė